

24 Μαΐου 2026

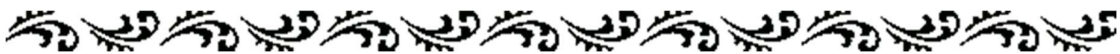
Ευαγγελικό Ανάγνωσμα (Κατά Ιωάννην ιζ' 1 - 13)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπήρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε· πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. Σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ ἐστὶν· ὅτι τὰ ρήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξήλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἶσι, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστὶ καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἶμι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

Μετάφραση

(Κατά Ιωάννην ιζ' 1 - 13)

Τὸν καιρὸ ἐκεῖνο, αὐτὰ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐσήκωσε τὰ μάτια του εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε, «Πατέρα, ἦλθε ἡ ὥρα· δόξασε τὸν Υἱόν σου, διὰ νὰ σὲ δοξάσῃ καὶ ὁ Υἱός σου, σύμφωνα μὲ τὴν ἐξουσίαν ποῦ τοῦ ἔδωκες ἐπὶ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ δώσῃ ζωὴν αἰώνιον εἰς τὸν καθένα ἀπὸ ἐκείνους ποῦ τοῦ ἔδωκες. Αὕτῃ εἶναι ἡ αἰώνιος ζωὴ: τὸ νὰ γνωρίζουν σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ὁποῖον ἔστειλες. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, ἐτελείωσα τὸ ἔργον ποῦ μοῦ ἔδωκες νὰ κάνω, καὶ τώρα δόξασέ με σύ, Πατέρα, πλησίον σου μὲ τὴν δόξαν ποῦ εἶχα μαζί σου πρὶν νὰ ὑπάρξῃ ὁ κόσμος. Ἐφανέρωσα τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποῖους μοῦ ἔδωκες ἀπὸ τὸν κόσμον. Δικοὶ σου ἦσαν καὶ τοὺς ἔδωκες σ' ἐμένα, καὶ τὸν λόγον σου ἔχουν τηρήσει. Τώρα κατάλαβαν ὅτι ὅλα ὅσα μοῦ ἔδωκες, εἶναι ἀπὸ σένα, διότι τὰ λόγια ποῦ μοῦ ἔδωκες, τοὺς τὰ ἔδωκα καὶ αὐτοὶ τὰ ἐδέχθησαν καὶ ἐγνώρισαν ἀληθινὰ ὅτι ἐβγήκα ἀπὸ σένα καὶ ἐπίστεψαν ὅτι σύ με ἔστειλες. Ἐγὼ γι' αὐτοὺς παρακαλῶ, δὲν παρακαλῶ γιὰ τὸν κόσμο, ἀλλὰ γιὰ ἐκείνους ποῦ μοῦ ἔδωκες, ἐπειδὴ εἶναι δικοὶ σου, καὶ ὅλα τὰ δικά μου εἶναι δικά σου καὶ τὰ δικά σου εἶναι δικά μου, καὶ ἔχω δοξασθῆ δι' αὐτῶν. Δὲν θὰ εἶμαι πλέον εἰς τὸν κόσμον, ἐνῶ αὐτοὶ θὰ εἶναι εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἔρχομαι σ' ἐσένα. Πατέρα ἅγιε, φύλαξέ τους μὲ τὴν δύναμιν τοῦ ὀνόματός σου ποῦ μοῦ ἔδωκες, διὰ νὰ εἶναι ἕνα ὅπως εἴμεθα ἡμεῖς. Ὅταν ἦμουν μαζί τους εἰς τὸν κόσμο, ἐγὼ τοὺς ἐφύλαττα μὲ τὴν δύναμιν τοῦ ὀνόματός σου· ἐκείνους ποῦ μοῦ ἔδωκες τοὺς ἐφύλαξα καὶ κανένας ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἐχάθηκε παρὰ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ γραφὴ. Ἀλλὰ τώρα ἔρχομαι σ' ἐσένα, καὶ αὐτὰ τὰ λέγω ἐνῶ εἶμαι ἀκόμη εἰς τὸν κόσμο, διὰ νὰ ἔχουν τὴν χαρὰν μου μέσα τους τελείαν.

Αποστολικό Ανάγνωσμα

(Πράξεις των Αποστόλων κ' 16-18, 28-36)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γάρ, εἰ δυνατόν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἔφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην. Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται

μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἓνα ἕκαστον. Καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομησαὶ καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἁγιασμένοις πᾶσιν. Ἄργυρίου ἢ χρυσοῦ ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὔσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὗται. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θείξ τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

Μετάφραση

(Πράξεις των Αποστόλων κ' 16-18,28-36)

Ο Παῦλος αποφάσισε να παρακάμψει την Ἐφεσο, για να μην χρονοτριβήσει στην επαρχία της Ασίας· βιαζόταν να είναι στα Ιεροσόλυμα, αν του ήταν δυνατό, την ημέρα της Πεντηκοστής. Από τη Μίλητο ο Παῦλος ἔστειλε στην Ἐφεσο και κάλεσε τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας. Ὄταν ἦρθαν και τον συνάντησαν τους εἶπε: «Εσεῖς οἱ ἴδιοι ξέρετε πως συμπεριφέρθηκα ἀπέναντί σας ὅλον τον καιρὸ, ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα που πάτησα το πόδι μου στην επαρχία της Ασίας. Προσέχετε, λοιπὸν, τον εαυτὸ σας και ὅλο το ποιμνιο, στο οποίο το Πνεῦμα το Ἅγιο σας ἔθεσε επισκόπους για να ποιμαίνετε τὴν εκκλησία του Κυρίου και Θεοῦ, που τὴν ἔκανε δική του με το αἷμα του. Εγὼ το ξέρω ὅτι μετὰ τὴν αναχώρησή μου θα εἰσβάλουν σ' εσᾶς λύκοι ἄγριοι, που δε θα λυπηθοῦν το ποιμνιο. Ἀκόμα και ἀπὸ ἀνάμεσά σας θα βγουν πρόσωπα που θα διδάσκουν πλάνες για να παρασύρουν τους πιστοὺς με το μέρος τους. Γι' αὐτὸ να ἀγρυπνεῖτε, και να θυμάστε ὅτι τρία χρόνια συνέχεια δεν ἔπαυσα νύχτα και μέρα να νουθετῶ με δάκρυα τον καθένα σας. Τώρα, ἀδελφοί, σας ἐμπιστεύομαι στο Θεὸ και στο κήρυγμα που σας ἀποκάλυψε ἡ χάρις του. Αὐτὸς μπορεῖ να σας κάνει ὠριμους στην πίστη και να σας δώσει τὴν ἐπουράνια ζωὴ μαζί με ὅλους ὅσοι εἶναι δικοὶ του. Ἀσὴμι ἢ χρυσάφι ἢ ἱματισμὸ ἀπὸ κανέναν δε ζήτησα. Εσεῖς οἱ ἴδιοι ξέρετε ὅτι για τις ἀνάγκες τις δικές μου και των συνοδῶν μου δούλεψαν αὐτὰ ἐδῶ τα χέρια. Με κάθε τρόπο σας ἔδωσα το παράδειγμα, ὅτι πρέπει να ἐργάζεστε ἔτσι σκληρά, για να μπορεῖτε να βοηθάτε αὐτοὺς που ἔχουν ἀνάγκη. Να θυμάστε τα λόγια του Κυρίου μας Ἰησοῦ, που εἶπε: καλύτερο εἶναι να δίνεις παρά να παίρνεις». Ἀφοῦ εἶπε αὐτὰ τα λόγια, γονάτισε αὐτὸς κι ὅλοι ἐκείνοι και προσευχήθηκε.

